

A9-0151/2021

30.4.2021

PRANEŠIMAS

dėl ES vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos vaidmens
šalinant COVID-19 pandemijos padarinius
(2020/2118(INI))

Vystymosi komitetas

Pranešėjai: Hildegard Bentele, Norbert Neuser

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	22
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE	23

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl ES vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos vaidmens šalinant COVID-19 pandemijos padarinius (2020/2118(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2020 m. sausio 30 d. Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) pareiškimą, kuriame dėl ligos COVID-19 paskelbta ekstremalioji tarptautinio masto visuomenės sveikatos situacija,
- atsižvelgdamas į PSO generalinio direktoriaus įžangines pastabas 2020 m. kovo 11 d. spaudos konferencijoje dėl COVID-19, paskelbiant COVID-19 pandemiją,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų (JT) 2020 m. kovo mėn. ataskaitą „Bendra atsakomybė, pasaulinis solidarumas: reagavimas į COVID-19 socialinį ir ekonominį poveikį“ (angl. *Shared Responsibility, Global Solidarity: Responding to the socio-economic impacts of COVID-19*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. kovo 25 d. Pasaulio banko grupės ir Tarptautinio valiutos fondo bendrą pareiškimą dėl raginimo imtis veiksmų Tarptautinės plėtros asociacijos šalių skolos srityje ir 2020 m. balandžio 15 d. Didžiojo dvidešimtuko (G 20) finansų ministrų ir centrinių bankų valdytojų komunikatą, kuriame paskelbtas riboto laikotarpio skolos tvarkymo mokėjimų sustabdymas neturtingiausioms šalims, kurios prašo pakantumo;
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 2 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 74/270 dėl visuotinio solidarumo kovojant su 2019 m. koronavirusu (COVID-19),
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 20 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 74/274 dėl tarptautinio bendradarbiavimo siekiant užtikrinti pasaulinę prieigą prie vaistų, vakcinų ir medicinos reikmenų kovojant su COVID-19,
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 8 d. bendrą Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą dėl pasaulinio ES atsako į COVID-19 protrūkį (JOIN(2020)0011),
- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 4 d. ES kartu su PSO ir kitais partneriais surengtą tarptautinę paramos teikėjų konferenciją, per kurią surinkta 7,4 mlrd. EUR pradinio finansavimo, siekiant skatinti pasaulinį bendradarbiavimą mokslinių tyrimų srityje;
- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 28 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma Europos Sąjungos ekonomikos gaivinimo priemonė atsigavimui po COVID-19 pandemijos paremti (COM(2020)0441), kuriame siūloma skirti iki 5 mlrd. EUR 2018 m. kainomis humanitarinei pagalbai už Sąjungos ribų teikti,
- atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 8 d. Tarybos išvadas dėl Europos komandos

pasaulinio atsako į COVID-19 protrūki,

- atsižvelgdamas į 2020 m. liepos 10 d. Tarybos išvadų projekte pateiktą pasiūlymą suteikti 5 mlrd. EUR humanitarinei pagalbai pasitelkiant Kaimynystės, vystomojo ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonę (KVTBP „Globali Europa“) įgyvendinant priemonę „Next Generation EU“,
- atsižvelgdamas į 2020 m. liepos 10 d. Tarybos išvadų projekte pateiktą pasiūlymą, kad reikia apibrėžti aiškius naujo solidarumo ir neatidėliotinos pagalbos rezervo paketo skyrimo kriterijus ir sąlygas,
- atsižvelgdamas į Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) į 2020 m. COVID-19 pasaulinį humanitarinės pagalbos teikimo planą įtrauktą dalį – „COVID-19 poveikio šalinimas kilus maisto krizėms“ (angl. *Addressing the impacts of COVID-19 in food crises*) (2020 m. balandžio–gruodžio mėn.),
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 3 d. paskelbtą ir 2020 m. rugsėjo 21 d. atnaujintą Jungtinių Tautų vaikų fondo (UNICEF) straipsnį „Siekiant apsaugoti pažeidžiamiausius vaikus nuo koronaviruso poveikio: veiksmų darbotvarkė“ (angl. *Protecting the most vulnerable children from the impact of coronavirus: An agenda for action*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 29 d. Pasaulio maisto programos (PMP) ataskaitą „Pasaulinis PMP atsakas į COVID-19“ (angl. *WFP Global Response to COVID-19*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 20 d. Informacijos apie aprūpinimą maistu tinklo ataskaitą „2020 m. pasaulinė ataskaita dėl maisto krizių 2020 metais: bendra analizė siekiant geresnių sprendimų“ (angl. *2020 Global Report on Food Crises 2020: Joint Analysis for Better Decisions*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 19 d. Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos ataskaitą „COVID-19 pandemijos poveikis prekybai ir vystymuisi: perėjimas prie naujos kasdienybės“ (angl. *Impact of the COVID-19 pandemic on trade and development: transitioning to a new normal*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. FAO, Tarptautinio žemės ūkio plėtros fondo, UNICEF, PMP ir PSO ataskaitą „Apsirūpinimo maistu saugumo ir mitybos padėtis pasaulyje 2020 m.: maisto sistemų pertvarkymas siekiant užtikrinti sveiką mitybą už prieinamą kainą“ (angl. *The State of Food Security and Nutrition in the World 2020: Transforming food systems for affordable healthy diets*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo mėn. Aprūpinimo maistu pasaulyje komiteto Aprūpinimo maistu ir mitybos klausimų aukšto lygio ekspertų grupės klausimų dokumentą „COVID-19 poveikis apsirūpinimo maistu saugumui ir mitybai: veiksmingo politinio atsako rengimas siekiant kovoti su bado ir mitybos nepakankamumo pandemija“ (angl. *Impacts of COVID-19 on food security and nutrition: developing effective policy responses to address the hunger and malnutrition pandemic*),
- atsižvelgdamas į 2019 m. gegužės 28 d. Pasaulio sveikatos asamblėjos rezoliuciją dėl vandens, sanitarijos ir higienos sveikatos priežiūros įstaigose,
- atsižvelgdamas į 2020 m. lapkričio 23 d. Jungtinių Tautų bendros kovos su ŽIV/AIDS

programos (UNAIDS) koordinavimo tarybos pažangos ataskaitą „COVID-19 ir ŽIV: 2020 m. pažangos ataskaita“,

- atsižvelgdamas į 2019 m. rugsėjo 23 d. JT aukšto lygio susitikimo dėl visuotinės sveikatos apsaugos politinę deklaraciją „Visuotinė sveikatos apsauga: bendri veiksmai kuriant sveikesnį pasaulį“ (angl. *Universal Health Coverage: Moving Together to Build a Healthier World*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 15 d. PSO pasaulinę ataskaitą dėl tuberkuliozės,
- atsižvelgdamas į 2004 m. gegužės 5 d. rekomendacijas, parengtas po PSO konsultacijų dėl zoonozijų,
- atsižvelgdamas į 2021–2025 m. Trečiąjį ES lyčių lygybės veikslių planą (LLVP III) „Vykdant ES išorės veiksmus įgyvendinama plataus užmojo lyčių lygybės ir moterų įgalėjimo darbotvarkė“,

atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 9 d. JT padalinio „JT Moterys“ informacinį pranešimą „COVID-19 poveikis moterims“ (angl. *The Impact of COVID-19 on Women*),

- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 27 d. Jungtinių Tautų gyventojų fondo (UNFPA) ataskaitą „COVID-19 pandemijos poveikis šeimos planavimui ir smurto dėl lyties, moterų lyties organų žalojimo ir vaikų santuokų panaikinimui“ (angl. *Impact of the COVID-19 Pandemic on Family Planning and Ending Gender-based Violence, Female Genital Mutilation and Child Marriage*),
- atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 28 d. UNFPA straipsnį „Milijonai naujų tikėtinių smurto, vaikų santuokų, moterų lyties organų žalojimo, neplanuoto nėštumo atvejų dėl COVID-19 pandemijos“ (angl. *Millions more cases of violence, child marriage, female genital mutilation, unintended pregnancy expected due to the COVID-19 pandemic*),
- atsižvelgdamas į 2005 m. PSO tarptautines sveikatos priežiūros taisykles,
- atsižvelgdamas į 2018 m. naująjį Europos konsensumą dėl vystymosi „Mūsų pasaulis, mūsų orumas, mūsų ateitis“,
- atsižvelgdamas į 2008 m. Europos konsensumą dėl humanitarinės pagalbos,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. spalio 27 d. rezoliuciją „Ebolos viruso sukelta krizė: ilgalaikės pamokos ir būdai sustiprinti sveikatos apsaugos sistemas besivystančiose šalyse, siekiant užkirsti kelią ateities krizėms“¹,
- atsižvelgdamas į 2020 m. gegužės 27 d. paskelbtą prof. Sabine Oertelt-Prigione tyrimą „Lyties poveikis COVID-19 pandemijos metu“ (angl. *The impact of sex and gender in the COVID-19 pandemic*),
- atsižvelgdamas į savo 2020 m. balandžio 17 d. rezoliuciją dėl suderintų ES veiksmų kovojant su COVID-19 pandemija ir jos padariniais²,

¹ OL C 355, 2017 10 20, p. 2.

² Priimti tekstai, P9_TA(2020)0054.

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto nuomonę,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą (A9-0151/2021),
- A. kadangi COVID-19 yra pasaulinė pandemija, nuo kurios kenčia visos pasaulio šalys;
 - B. kadangi, vadovaujantis 2020 m. Jungtinių Tautų prekybos ir plėtros konferencijos specialiąja ataskaita „COVID-19 pandemijos poveikis prekybai ir vystymuisi: perėjimas prie naujos kasdienybės“, dėl COVID-19 kilę sutrikdymai turėjo realių ir neproporcingai didelių padarinių pažeidžiamiesiems ir nepalankioje padėtyje esantiems mažas pajamas gaunantiems namų ūkiams, migrantams, neformaliojo sektoriaus darbuotojams ir dažnai moterims, visų pirma besivystančiose šalyse, kuriose nėra gyventojams skirtų socialinės apsaugos tinklų, tačiau jie patiria ypač didelį augančio nedarbo poveikį;
 - C. kadangi dėl COVID-19 pandemijos padaugėjo smurto dėl lyties, vaikų santuokų atvejų ir sustiprėjo esama nelygybė, visų pirma atsižvelgiant į galimybes naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, įskaitant lytinę ir reprodukcinę sveikatą bei teises, ir jau prarasta dalis pažangos, kuri buvo padaryta per pastaruosius dešimtmečius lyčių lygybės klausimais;
 - D. kadangi humanitarinei pagalbai labai trūksta finansavimo, todėl sunku tinkamai reaguoti į COVID-19 pandemijos padarinius besivystančiose šalyse;
 - E. kadangi stipriausią ekonominį ir socialinį COVID-19 pandemijos poveikį pajuto besivystančios šalys; kadangi numatoma, kad 2020 m. pirmą kartą per 20 metų padidės ypač didelio skurdo lygis pasaulyje, dėl kurio pažeidžiami asmenys praradus savo turtą, daugiau skolinsis ir naudos santaupas;
 - F. kadangi, siekiant stiprinti ilgalaikį atsparumą, trumpalaikę humanitarinę pagalbą būtina derinti su parama, skirta kitoms esamoms problemoms, pvz., saugumo, skurdo, taikos, demokratijos ir klimato kaitos, spresti;
 - G. kadangi visame pasaulyje milijonams pabėgėlių, dažnai gyvenančių tankiai apgyvendintose pabėgėlių stovyklose ar kolektyviniuose centruose, kuriuose, kaip apskaičiuota, vien tik vaikų yra apie 3,7 mln., kyla neproporcingai didelis pavojus užsikrėsti;
 - H. kadangi COVID-19 pandemija labai paveikė, visų pirma moterų ir jaunimo, galimybes naudotis lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugomis bei teisėmis, nes šių paslaugų teikimui nebeteikiama pirmenybė ir jis yra sutrikdytas, taip pat yra apribotos kelionių galimybės ir pasikeitęs su rūpinimusi savo sveikata susijęs elgesys; kadangi dėl COVID-19 papildomai 49 mln. moterų nebuvo patenkinti šiuolaikiškų kontracepcijos priemonių poreikiai;
 - I. kadangi dėl klimato kaitos, nuolatinio biologinės įvairovės nykimo bei natūralių buveinių naikinimo visame pasaulyje labai didėja zoonozinių ligų atsiradimo pavojus; kadangi COVID-19 pandemija jokiu būdu negali būti pasinaudota kaip pateisinimu atidėti veiksmus kovojant su klimato ir aplinkos srities krize; kadangi po COVID-19

protrūkio būtina skubiai imtis ekologiško ir socialinio pasaulinės ekonomikos atkūrimo;

- J. kadangi dėl COVID-19 pandemijos labai padidėjo esamos besivystančių šalių skolos problemos, dėl to kyla dar didesnis pavojus jų pastangoms sutelkti pakankamai išteklių darnaus vystymosi tikslams pasiekti ir kartu labai sumažėjo pasaulinės emigrantų perlaidos ir tiesioginės užsienio investicijos;
- K. kadangi per COVID-19 pandemiją dėl spaudimo sveikatos apsaugos sistemoms ir izoliacijos priemonių dar labiau sumažėjo galimybės naudotis lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugomis bei teisėmis ir kadangi dėl to kyla pavojus moterų sveikatai;
- L. kadangi, UNICEF teigimu, 2020 m., kai visame pasaulyje buvo uždaryta daugiausia mokyklų, dėl to nukentėjo 1,6 mlrd. vaikų ir jaunuolių ir daugelis iš jų namuose neturėjo prieigos prie interneto; kadangi bent 24 mln. moksleivių dėl COVID-19 pandemijos gali nustoti lankyti mokyklą;
- M. kadangi dėl COVID-19 pandemijos didėja bendruomenių, kurios kenčia dėl ekstremalių meteorologinių reiškinių, gaivalinių nelaimių ir klimato kaitos, poreikiai;
- N. kadangi COVID-19 protrūkis lėmė turbūt precedento šiuolaikinėje istorijoje neturintį švietimo ir mokymo sistemų sutrikdymą visame pasaulyje, kai, UNESCO duomenimis, dėl uždarytų mokyklų ir mokymo įstaigų poveikį patyrė 94 proc. besimokančių viso pasaulio gyventojų, o dėl to kyla ilgalaikio poveikio daugelio jaunuolių, visų pirma mergaičių, ilgalaikėms perspektyvoms pavojus; kadangi dėl pandemijos uždarius mokyklas pažeidžiami vaikai neteko galimybės naudotis mokyklos maitinimo ir mitybos paslaugomis, kurios yra būtinos jų sveikatai, todėl 2020 m. 36 mln. išaugo alkstančių vaikų skaičius, taip pat padidėjo pavojus, kad jie patirs smurtą ir prievartą;
- O. kadangi per pandemiją išryškėjo pasaulinių tiekimo grandinių nestabilumas, visų pirma maisto ir sveikatos sektoriuose, ir nuo jų priklausančių besivystančių šalių pažeidžiamumas; kadangi pandemija suteikia galimybę kurti tvaresnes ir atsparesnes tiekimo grandines, be kita ko, regionines vertės grandines, ir paskatinti regioninę integraciją; kadangi šalutinis pandemijos poveikis – tai didėjantis maisto stygius ir mitybos nepakankamumas;
- P. kadangi švietimas yra nepaprastai svarbus siekiant nutraukti skurdo ciklą ir sumažinti nelygybę; kadangi 4-ojo DVT uždavinys yra užtikrinti įtraukų ir lygiateisišką kokybišką švietimą ir skatinti mokymąsi visą gyvenimą ir kadangi tai yra būtina siekiant visų kitų DVT; kadangi keliuose DVT uždaviniuose, visų pirma 4-ajame DVT, yra atkreipiamas dėmesys į kultūros indėlį siekiant darnaus vystymosi;
- Q. kadangi pandemija turės pražūtingų padarinių gyventojams, visų pirma moterims ir mergaitėms, tose šalyse, kuriose yra per menkai finansuojamos sveikatos sistemos, taip pat gyventojams konfliktų paveiktose šalyse; kadangi dėl pandemijos iki 2021 m. daugiau kaip 47 mln. moterų ir mergaičių visame pasaulyje atsidurs žemiau skurdo ribos;
- R. kadangi priemonių, kurių besivystančiose šalyse imtasi siekiant kovoti su COVID-19 pandemija, ekonominiai padariniai padidins esamą nelygybę ir pažeidžiamumą, be kita ko, dar labiau susilpnins sveikatos priežiūros infrastruktūrą, padidins maisto stygių ir atotrūkį švietimo srityje, skurdą bei socialinę atskirtį;

- S. kadangi, remiantis 2020 m. gruodžio mėn. PSO ir UNICEF ataskaita, maždaug 1,8 mlrd. žmonių patiria didesnę užsikrėtimo COVID-19 ir kitomis ligomis riziką, nes naudojami sveikatos priežiūros įstaigomis, kuriose nėra pagrindinių vandens tiekimo paslaugų, arba tokiose įstaigose dirba;
- T. kadangi COVID-19 pandemija padarė labai didelį poveikį įprastoms imunizacijos programoms ir kitoms pagrindinėms sveikatos priežiūros paslaugoms, todėl kyla pavojus žmonių gyvybei;
- U. kadangi, remiantis naujausiais Jungtinių Tautų gyventojų fondo (UNFPA) duomenimis, apskaičiuota, kad visame pasaulyje vėluojant įgyvendinti arba nutraukus visuomenės informavimo programas ir švietimą apie žalingą praktiką per ateinantį dešimtmetį bus nustatyta 2 mln. daugiau moterų lyties organų žalojimo atvejų ir 13 mln. daugiau vaikų santuokų, palyginti su prognozėmis prieš pandemiją;
- V. kadangi izoliavimo priemonės turėjo ypač sunkų poveikį fizinę ir protinę negalią turintiems asmenims;
- W. kadangi dedant tarptautines pastangas reikia geriau koordinuoti veiksmus, dalytis pajėgumais ir bendradarbiauti, siekiant skatinti veiksmingą ir atsparią humanitarinės pagalbos, vystymosi ir taikos tarpusavio sąsają;
- X. kadangi dėl COVID-19 pandemijos padaugėjo žmogaus teisių pažeidimų ir stigmatizacijos bei diskriminacijos ŽIV užsikrėtusių žmonių, LGBTI asmenų ir kitų pažeidžiamų grupių atžvilgiu, todėl nepaprastai svarbu, kad reagavimo į COVID-19 priemonės būtų pagrįstos žmogaus teisėmis ir lygybe, kaip jau pasimokėme reaguodami į ŽIV; kadangi tikslinės gyventojų grupės kartais nukentėdavo negalėdamos gauti paslaugų arba dėl diskriminacinio nurodymų dėl COVID-19 izoliavimo priemonių taikymo užtikrinimo;
- Y. kadangi tikėtina, kad vidutinės trukmės laikotarpiu COVID-19 padariniai turės žalingą poveikį – bus prarasta per ilgus metus pasiekta vystymosi pažanga, todėl reikės užtikrinti precedento neturintį pasaulinį bendradarbiavimą;
- Z. kadangi pandemijos sukelta krizė paspartino skaitmeninę pertvarką ir perėjimą prie naujų mokymosi priemonių, pvz., nuotolinio ar mišriojo mokymosi;
- AA. kadangi labai svarbu dar kartą pripažinti, kad siekiant DVT ir Paryžiaus susitarimo tikslų būtina investuoti į žmogaus socialinę raidą ir laikytis teisėmis grindžiamo požiūrio, kartu laikantis Pusano veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo principų;

Europos komandos požiūris

1. teigiamai vertina pasaulinį ES atsaką į COVID-19 pandemiją, kuriuo demonstruojamas jos užmojis vadovauti ir parodyti solidarumą su visomis šalimis partnerėmis, įskaitant konfliktų ir humanitarinių krizių paveiktas šalis; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad dabartinės lėšos yra iš esmės perskirtos iš kitų biudžeto eilučių ir kad reikia spręsti pagalbos telkimo pradiniam etape uždavinį; prašo atnaujinti paskirstymo kriterijus atsižvelgiant į pandemijos poveikį šalyse partnerėse; todėl ragina mobilizuoti daug naujų lanksčiai skirstomų lėšų siekiant padėti besivystančioms šalims visame pasaulyje šalinti tiesioginius ir netiesioginius COVID-19 pandemijos padarinius ir tenkinti jų

būtiniausius poreikius sveikatos valdymo ir epidemiologinės priežiūros srityse; pabrėžia, kad visų pirma turi būti užtikrinta galimybė visame pasaulyje greitai, teisingai ir už prieinamą kainą naudotis saugiomis vakcinomis, gydymu, įranga, terapiniais vaistais ir diagnostika; pažymi, kad taip pat svarbu nustatyti skiepavimo pirmenybę sveikatos priežiūros ir socialiniams darbuotojams, tuomet – mokytojams ir kitiems ypatingos svarbos darbuotojams bei žmonėms, kuriems kyla didžiausia COVID-19 komplikacijų rizika; primygtinai ragina paramos teikėjus skubiai didinti oficialią paramą vystymuisi, kad būtų pasiektas lygis, dėl kurio praeityje buvo prisiimti įsipareigojimai, tačiau jis taip ir nebuvo pasiektas;

2. šiuo atžvilgiu palankiai vertina pasaulinę priemonę COVAX, kuria siekiama užtikrinti teisingą ir visuotinę galimybę gauti COVID-19 vakciną, ir tvirtą Europos komandą, kuri yra didžiausia paramos teikėja ir šiai iniciatyvai jau skyrė daugiau kaip 850 mln. EUR, paramą, be to, ES ir ES nepriklausančios šalys jau paskelbė apie savo ketinimą savo vakcinų perteklių dovanoti pasitelkiant priemonę COVAX; palankiai vertina PSO pranešimą, kad 2021 m. pirmąjį ketvirtį pradėtas pasaulinis platinimas į 91 reikalavimus atitinkančią valstybę ir kad iki šiol pristatyta 2 mlrd. vakcinų dozių; pabrėžia, kad saugios vakcinos turėtų būti visuotinai prieinamos, įperkamos ir lengvai pasiekiamos visiems, kad galėtume pažaboti pandemiją; pabrėžia, kad pirmenybę turėtų būti teikiama sveikatos priežiūros darbuotojams ir pažeidžiamiausiems asmenims;
3. ragina Europos komandą stiprinti veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų užtikrintas politikos suderinamumas darnaus vystymosi labui ir kuriais sistemingai bei veiksmingai naudotųsi visos ES institucijos ir valstybės narės; pabrėžia, kad ES turėtų visose politikos srityse atlikti poveikio darniam vystymuisi vertinimus, be kita ko, dėl savo atsako į pandemiją;
4. primygtinai tvirtina, kad laikantis bendro Europos komandos požiūrio įgytas pagreitis bendros analizės, bendro programavimo ir bendro įgyvendinimo srityse turi lemti tai, kad teisės aktuose ir praktikoje būtų nustatytas naujas bendradarbiavimo humanitarinės pagalbos ir vystymosi politikos srityse standartas; mano, kad ES turėtų skatinti mintį, kad koordinavimas turėtų būti sustiprintas ne tik tarp valstybių narių, bet ir su ES nepriklausančiomis paramą teikiančiomis valstybėmis, siekiant užtikrinti kuo didesnę tarptautinio bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos veiksmingumą bei efektyvumą; atkreipia dėmesį į KVTBP „Globali Europa“ svarbą užtikrinant finansavimą žmogaus socialinei raidai, įskaitant sveikatą, mitybą, vandenį, sanitariją ir higieną, socialinę ir vaiko apsaugą, ir švietimo sektoriui; ragina ES ir valstybes nares savo bendrame programavime pirmenybę teikti žmogaus socialinei raidai ir sveikatai; ragina Komisiją lanksčiai naudoti humanitarinės pagalbos ir vystymosi priemones, vadovaujantis integruotu tarpusavio sąsajos metodu, visų pirma vakcinų finansavimo ir platinimo atžvilgiu;
5. ragina ES paramos teikėjus užtikrinti, kad priešakinėse linijose dirbančios vietos pilietinės visuomenės organizacijos ir tarptautinės nevyriausybinės organizacijos (NVO) gautų finansavimą, skirtą programoms ir projektams, kuriais kovojama su COVID-19 pandemija ir jos padariniais bendruomenės lygmeniu, įgyvendinti, kad būtų pasiekti asmenys, labiausiai palikti nuošalyje; pabrėžia, kad neturint papildomų išteklių atsakui į COVID-19 ir ekonomikos gaivinimui ir daugiausiai lėšų skiriant geografiniams paketams, nepaprastai svarbu užtikrinti optimalų ES finansavimo papildomumą;

Humanitarinės pagalbos finansavimas

6. įspėja apie pavojų, kad dėl pandemijos gali kilti humanitarinė krizė; todėl yra labai susirūpinęs dėl nepakankamo ES humanitarinės pagalbos biudžeto finansavimo, atsižvelgiant į papildomus dėl pandemijos atsiradusius humanitarinius poreikius; ragina aiškiai paskirstyti solidarumo ir neatidėliotinos pagalbos rezervo paketo lėšas siekiant, kad būtų subalansuotai aprėpti jo įsipareigojimai, t. y.: nei vidaus, nei išorės operacijoms negali būti skiriama daugiau kaip 60 proc. metinės rezervo sumos; kiekvienų metų spalio 1 d. paliekama ne mažiau kaip ketvirtadalis n metų metinės sumos, kad būtų galima patenkinti iki tų metų pabaigos atsirasiančius poreikius; nuo spalio 1 d. gali būti mobilizuotos likusios lėšos siekiant patenkinti iki tų metų pabaigos atsirasiančius poreikius;
7. pabrėžia, kad pažeidžiamiausiems gyventojams būtina teikti humanitarinę pagalbą, pvz., darbuotojus ir medicinos reikmenis, įskaitant asmenines apsaugos priemones bei testo rinkinius; šiuo atžvilgiu palankiai vertina įsteigtą 2020 m. Europos Sąjungos humanitarinės pagalbos oro tiltą;
8. primygtinai ragina ES ir valstybės nares skirti papildomai lėšų šalims, kurios patirs didžiausią pandemijos poveikį, kad būtų šalinami jos tiesioginiai ir netiesioginiai padariniai, ir primygtinai teigia, kad reikia paspartinti neatidėliotinos pagalbos maistu programų, skirtų asmenims, kurie jau prieš COVID-19 krizę buvo identifikuoti kaip pažeidžiami asmenys, įgyvendinimą, kartu vykdant procedūras viruso perdavimo rizikai sumažinti;

Apsirūpinimo maistu saugumas

9. pabrėžia, kad pandemija kelia pavojų apsirūpinimo maistu saugumui kaimo, miesto ir priemiesčių teritorijose; pabrėžia, kad ganyklinis ūkininkavimas – tai ekologiniu požiūriu patikimas, aplinką tausojantis vietos maisto gamybos metodas, todėl jis yra tvarios maisto sistemos dalis; pažymi, kad ganykline gyvulininkyste besiverčiantys asmenys yra ypač pažeidžiami aprūpinimo maistu sutrikimo ir klimato kaitos poveikio atžvilgiu; mano, kad būtina remti ganykline gyvulininkyste besiverčiančius asmenis užtikrinant saugų patekimą į vietos rinkas per pandemiją siekiant garantuoti, kad jie galėtų toliau teikti baltymingą maistą vietos gyventojams, kad būtų leidžiamas tarpvalstybinis žmonių ir galvijų judėjimas, kad jų galvijai galėtų naudotis vandeniu ir ganyklomis ir kad mobilios bendruomeninės bendros sveikatos priežiūros grupės stebėtų padėtį ir vykdytų intervencijas atskirais atvejais ir, prireikus, taip pat siekdamos išsaugoti visuomenės sveikatą; ragina ganykline gyvulininkyste besiverčiantiems asmenims teikti pagalbą grynaisiais pinigais, kad būtų patenkinti jų pagrindiniai poreikiai, įskaitant maistą ir pašarus, ir ragina teikti galvijams skirtą pagalbą pašaru, kuri, prireikus, sudarytų paramos pragyvenimui dalį teikiant humanitarinę pagalbą;
10. pabrėžia būtinybę remti šeimos ūkius ir vietos mažąsias ir vidutines įmones, visų pirma žemės ūkio pramonės sektoriuje, kad būtų sustiprintas apsirūpinimo maistu saugumas ir atsparumas;
11. pabrėžia, kad reikia remti JT agentūrų, visų pirma Maisto ir žemės ūkio organizacijos ir Pasaulio maisto programos, taip pat Raudonojo Kryžiaus ir Raudonojo Pasmėnulio judėjimo bei tarptautinių NVO veiksmus, kuriais siekiama mažinti badą, netinkamą mitybą ir pragyvenimo šaltinių praradimą, taip pat kurti atsparias maisto sistemas, pvz.,

tokias, kuriomis būtų sukurta pasaulinė duomenų priemonė, greitai teikianti informaciją apie humanitarinius poreikius, teikiama pagalba maisto gamybai ir sudaromos galimybės gauti maisto, organizuojami grynujų pinigų pervedimai ir kuponai arba maisto paskirstymas natūra bei maitinimas mokykloje, sukuriant sąsajas su į sukrėtimus reaguojančiomis socialinės apsaugos sistemomis, stabilizuojamos maisto sistemos, užtikrinamas vietos maisto rinkų, vertės grandinių ir sistemų veikimas, kartu sutelkiant dėmesį į smulkiuosius ūkininkus ir smulkiuosius žvejus įgyvendinant sanitarijos priemones, kad būtų užkirstas kelias COVID-19 perdavimui, ir reaguojama į kitas krizes, ekonomikos nuosmukį bei konfliktus, pvz., dykuminių skėrių antplūdį Rytų Afrikoje; mano, kad ekonomikos gaivinimo procesas sukuria galimybę geriau integruoti smulkiuosius ūkininkus ir gamintojus į vietos ir regionų rinkas ir sukurti tvaresnę jų pragyvenimą; šiuo atžvilgiu pabrėžia technologijų ir skaitmeninimo svarbą, nes jie padeda lengviau įgyti rinkos žinių ir į ją pateikti bei padidinti mažųjų įmonių apimtis naudojantis tokiomis priemonėmis, kaip mobiliosios pinigų taikomosios programos;

12. primena, kad iki 2050 m. saugus ir įperkamas maistas turės būti suteiktas maždaug 10 mlrd. pasaulio gyventojų, kartu užtikrinant deramą darbą ir pragyvenimo šaltinius visoje maisto tiekimo grandinėje, apsaugant pažeidžiamiausius asmenis kaimo vietovėse, įskaitant čiabuvius, migrantus ir neoficialiai dirbančius bei *ad hoc* darbuotojus, ir kovojant su labai dideliu maisto kainų svyravimu nacionalinėse ir tarptautinėse maisto rinkose; pripažįsta didelę mitybos svarbą stiprinant atsparumą; ragina imantis reagavimo veiksmų humanitarinėje ir vystymosi srityje laikytis labiau integruoto požiūrio į bado ir netinkamos mitybos prevenciją, diagnozę bei gydymą, visų pirma šalyse, kurios yra labiausiai pažeidžiamos dėl klimato kaitos; pabrėžia, kad labai svarbu plėtoti vietos žemės ūkį vietos vartotojams, kad būtų sumažinta besivystančių šalių priklausomybė nuo importo ir eksporto ir galimi maisto tiekimo grandinės sutrikimai; pabrėžia, kad siekiant 1-ojo ir 2-ojo DVT reikės taikyti tarpdisciplininį požiūrį, kad būtų pakeisti maisto gamybos, apdorojimo, vartojimo ir prekybos būdai; šiuo požiūriu pabrėžia, kad reikia įgyvendinti holistinę pertvarką siekiant paspartinti teisingų, saugių ir sveikų maisto sistemų naudojimą, užtikrinant, kad 2021 m. JT aukščiausiojo lygio susitikimas dėl maisto sistemų būtų lūžio taškas, kuriuo remiantis būtų geriau atsigaunama po COVID-19 krizės; ragina ES remti darnumą visoje maisto tiekimo grandinėje – nuo gamybos iki vartojimo, vadovaujantis Europos žaliuoju kursu ir strategija „Nuo ūkio iki stalo“;
13. pažymi, kad COVID-19 pandemija apsunkina ir taip jau labai didelę maisto stygiaus problemą Rytų Afrikoje ir Artimuosiuose Rytuose, kurią lėmė skėrių invazija, nes įvesti apribojimai stabdo pesticidų ir skėrių valdymui skirtos įrangos pristatymą; pabrėžia, kad būtina stiprinti bendradarbiavimą, siekiant padėti Rytų Afrikos ir Artimųjų Rytų šalims susidoroti su problemomis dėl prarastų pasėlių;
14. atkreipia dėmesį į įvairius pasaulinius sunkumus, pvz., spartų gyventojų skaičiaus augimą, klimato kaitą, gamtinių išteklių stygių ir kintančius vartojimo modelius, kurie trukdo mūsų maisto sistemų pajėgumams socialiai ir aplinkos požiūriu tvariu būdu visiems užtikrinti aprūpinimą maistu ir maisto prieinamumą;
15. pabrėžia, kad būtina užtikrinti pakankamas priemones dabartinei padėčiai Afrikos šalyse gerinti, nes jose sparčiai auga gyventojų skaičius ir nėra garantijų, kad jų žemės ūkio sektoriai galės užtikrinti maisto gamybą ir taikyti prisitaikymo prie klimato kaitos priemones;

16. mano, kad su socialiniu ir ekonominiu bei instituciniu neapibrėžtumu besivystančiose šalyse susijęs ribotas žemės prieinamumas, žemės degradacija, vandens trūkumas ir maisto gamybos apribojimai – tai didelės kliūtys žemės ūkio tiekimo apimtims ir produktyvumui didinti;

Skurdas ir socialinė apsauga

17. pabrėžia, kad tikimasi, jog 2020 m. pirmą kartą per 20 metų visame pasaulyje nepaprastai išaugs ypač didelis skurdas, ypač vaikų, nes COVID-19 pandemija dar labiau stiprina konflikto, prasto valdymo ir klimato kaitos veiksnius ir daro ypač didelį poveikį moterims ir mergaitėms (numatoma, kad iki 2021 m. papildomai 47 mln. žmonių gyvens ypač dideliame skurde), neoficialiai dirbantiems darbuotojams ir darbuotojams migrantams (jie sudaro ketvirtadalį pasaulio darbo jėgos), turizmo sektoriui ir Lotynų Amerikos, Karibų bei Afrikos šalių ekonomikai; atsižvelgdamas į šią ekstremalią krizę, atkreipia dėmesį į visuotinės socialinės apsaugos ir socialinio dialogo svarbą; prašo Komisijos su šalimis partnerėmis parengti ekonomikos gaivinimo, darbo vietų kūrimo ir socialinės apsaugos sistemų tobulinimo strategijas, skatinant išplėsti socialinės apsaugos aprėptį, kad ji būtų taikoma kaimo sektoriuose neoficialiai dirbantiems asmenims;
18. pabrėžia, kad labiausiai nuo pandemijos nukenčia pažeidžiamiausi asmenys, visų pirma pabėgėliai, šalies viduje perkelti asmenys ir nesaugioje padėtyje esantys migrantai, kurie susiduria su trejopa krize: sveikatos krize, socialine ir ekonomine krize ir apsaugos krize; pabrėžia, kad keliaujantys vaikai yra ypač pažeidžiami dėl ribotų galimybių gauti pagrindines paslaugas, įskaitant švaraus vandens, sanitarijos ir higienos, švietimo, sveikatos priežiūros ir priežiūros paslaugas, todėl kyla didelis pavojus šių vaikų raidai, ateičiai ir sveikatai;
19. pabrėžia, kad COVID-19 pandemijos protrūkio padariniai neproporcingai stipriai veikia labiausiai skurstančius ir nepalankiausioje padėtyje esančius, labiausiai marginalizuotus ir socialiai neapsaugotus asmenis, įskaitant fizinę ir protinę negalią turinčius asmenis, lėtinėmis ligomis sergančius asmenis, psichikos sveikatos problemų turinčius ir pagyvenusius asmenis, kurie jau dabar turi ribotas galimybes gauti būtiniausias higienos paslaugas ir gydymą pagal savo sveikatos priežiūros poreikius arba visai jų neturi ir kurie dėl pandemijos tapo dar pažeidžiamesni;

Pabėgėliai ir perkeltieji asmenys

20. primygtinai ragina Komisiją atsižvelgti į konkrečius pabėgėlių, migrantų ir šalies viduje perkeltų asmenų poreikius, laikytis pagrindinio visuomenės sveikatos tinklų principo nė vieno nepalikti nuošalyje ir neblokuoti pirminės grandies humanitarinės pagalbos darbuotojų galimybės palaikyti tiesioginius ryšius su tais asmenimis, kuriems jie teikia paslaugas; susirūpinęs primena, kad pabėgėliai, migrantai ir šalies viduje perkelti asmenys yra vieni pažeidžiamiausių gyventojų per šią sveikatos krizę, nes jie dažnai gyvena pavojingesnėmis sąlygomis ir jiems gali būti sudėtingiau nei vietos gyventojams gauti pagrindines sveikatos priežiūros paslaugas; pabrėžia, kad visiems nukentėjusiems asmenims, nepaisant jų pilietybės, teisinio statuso, kilmės, lyties, seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės arba bet kokių kitų bruožų, būtina užtikrinti vienodas galimybes naudotis COVID-19 gydymo ir kitomis sveikatos priežiūros paslaugomis bei minimalios socialinės apsaugos sistemos programomis; pabrėžia, kad siekiant sumažinti

neproporcingai didelį socialinį ir ekonominį pandemijos poveikį, svarbu remti pabėgėlius ir šalies viduje perkeltus asmenis stiprinant paramą jų pragyvenimo šaltiniams ir pajamų gavimo veiklai, taip pat užtikrinant jų galimybę naudotis saugiomis sąlygomis; pabrėžia, kad ES politikos priemonėmis turėtų būti siekiama remti jų galimybes įsidarbinti, gauti išsilavinimą ir piliečio dokumentus; primygtinai ragina ES ir valstybes nares pabėgėlių stovyklose vaikams ir jaunuoliams sukurti sąlygas mokytis, taip pat užtikrinti nuotolinio mokymosi, visų pirma pagrindinio ugdymo, galimybes;

Sveikatos sektoriaus stiprinimas

21. pabrėžia, kad COVID-19 protrūkis sustiprino nuolatinę vaistų trūkumo problemą visame pasaulyje, kurios padarinius aštriai pajuto besivystančios šalys; pabrėžia, kad teikiant paramą vystymuisi visų pirma turėtų būti siekiama užtikrinti horizontalią visuotinės sveikatos priežiūros sistemos aprėptį vadovaujantis holistiniu ir teisėmis grįstu požiūriu, pagal kurį, be kita ko, būtų visapusiškai atsižvelgiama į daugiaspektį sveikatos pobūdį (glaudžios sąsajos su lytimi, aprūpinimu maistu ir mityba, vandeniu ir sanitarija, švietimu ir skurdu); ypač ragina persvarstyti pasiūlytas ar esamas strategijas bei partnerystes siekiant toliau stiprinti ir remti šalių partnerių visuotinės sveikatos priežiūros sistemas, visų pirma atsižvelgiant į pasirengimą pandemijoms ir sveikatos priežiūros sistemų organizavimą bei valdymą, įskaitant visuotinės sveikatos priežiūros paslaugų teikimą, vakcinas, sveikatos stebėseną ir informavimą (įskaitant ligų stebėjimą), medicinos darbuotojų mokymą, įdarbinimą ir išlaikymą, diagnostikos pajėgumus ir aprūpinimą vaistais;
22. primena, kad stiprinant sveikatos priežiūros sistemas reikėtų atsižvelgti ne tik į COVID-19 pandemijos epidemiologinį poveikį šalims partnerėms, bet ir į tokius veiksnius, kaip būtinybė valdyti dėl sutrikdytų maisto tiekimo grandinių didėjančią mitybos nepakankamumą arba COVID-19 protrūkio švelninimo priemonių psichologinis poveikis;
23. primena Komisijai, kad gerai žinomos organizacijos, kurios yra ES partnerės, pvz., Pasaulinis fondas, teikia vertingą pagalbą greitai perkant ir platinant COVID-19 skirtas asmenines apsaugos priemones, diagnostikos ir terapijos priemones, taip pat atlieka nepaprastai svarbų vaidmenį kuriant ir stiprinant sveikatos sistemas bei teikiant paramos teikėjus;
24. pabrėžia, kad reikia kuo greičiau sumažinti vėlavimą įgyvendinant įprastas imunizacijos programas ir užtikrinti, kad būtų atkurtas kitų pagrindinių sveikatos priežiūros paslaugų teikimas; ragina skirti tinkamą finansavimą tokioms iniciatyvoms, kaip Vakcinacijos aljansui GAVI ir Pasirengimo epidemijoms inovacijų koalicijai CEPI; yra susirūpinęs dėl rangovams atiduotos, suskaidytos pasaulinės vakcinų valdymo sistemos, kuri lėmė konkurenciją dėl vakcinų, diagnostikos ir gydymo priemonių, o ne bendradarbiavimą; primygtinai ragina ES ir valstybes nares imtis vadovaujamo vaidmens raginant užtikrinti galimybes lygiomis teisėmis ir už prieinamą kainą gauti vakcinų visame pasaulyje, vadovaujantis visuotinio solidarumo principu; ragina Komisiją užtikrinti, kad dėl pasaulinio ES atsako į COVID-19 pandemiją nebūtų sumažintas ES finansavimas, skiriamas kitoms nepaprastai svarbioms sveikatos programoms, įskaitant būtiniausių pradinių lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugų paketą ir programas, konkrečiai skirtas moterų ir nėščiųjų sveikatai; primygtinai ragina visas valstybes nares ir Komisiją toliau remti šalis partneres teikiant su lytine ir reprodukine sveikata bei teisėmis

susijusias paslaugas, kartu užtikrinant bendruomenių ir sveikatos priežiūros darbuotojų saugumą;

25. primena, kad svarbu įgyvendinti svarbiausias pamokas, išmoktas per ankstesnes sveikatos krizes, pvz., per Ebolos epidemiją; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad svarbu bendradarbiauti su bendruomenių lyderiais platinant svarbiausią informaciją apie visuomenės sveikatą ir mobilizuojant bendruomenes; pabrėžia labai svarbų pilietinės visuomenės organizacijų ir nacionalinių bei tarptautinių NVO vaidmenį teikiant sveikatos priežiūros paslaugas skurdžiausioms bendruomenėms; pripažįsta, kad tokios organizacijos bus būtinos partnerės platinant COVID-19 vakcinas; ragina ES remti šių organizacijų pajėgumų stiprinimą;
26. pabrėžia švietimo sveikatos tema svarbą siekiant užkirsti kelią pandemijų protrūkiams ir sumažinti jų poveikį bei rengiantis būsimums ekstremaliosioms sveikatos situacijoms; akcentuoja sporto naudą šalinant ilgalaikių izoliavimo priemonių ir mokyklų uždarymo padarinius fizinei ir protinei sveikatai;
27. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares įsipareigoti pasiekti, kad kovai su pandemija skirtos vakcinos ir gydymas vaistais būtų visuotinės viešosios gėrybės, prieinamos visiems;
28. pabrėžia, kad, reaguojant į COVID-19 protrūkį ir po jo atsigaunant, būtinas pagrindinių sveikatos priežiūros paslaugų, įskaitant mitybą, tęstinumas; pabrėžia, kad kokybiškos mitybos paslaugos turėtų būti teikiamos kaip pirminės sveikatos priežiūros paslaugų dalis, įskaitant visų formų mitybos nepakankamumo prevenciją, vertinimą, diagnozę ir gydymą; pripažįsta bendruomenės sveikatos priežiūros darbuotojų vaidmenį, nes jie yra pirmosiose gretose dirbantys darbuotojai, kuriuos reikia remti, be kita ko, teikiant mokymus;
29. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai ir inovacijos buvo labai svarbūs pasauliui reaguojant į COVID-19, nes sudarė sąlygas sukurti skubiai reikalingus terapinius vaistus, vakcinas ir diagnostikos metodus; pabrėžia, kad mokslinių tyrimų ir inovacijų veikla turi būti orientuota į priemones, kurios yra veiksmingos turint mažai išteklių, kad būtų galima užtikrinti iš tikrųjų pasaulinį atsaką; pabrėžia, kad panašių pastangų reikia siekiant panaikinti esamas mokslinių tyrimų ir produktų spragas, kad būtų galima kovoti su kitomis epidemijomis, visų pirma su skurdu susijusiomis ir apleistomis ligomis, nuo kurių kenčia milijardai žmonių visame pasaulyje, bet kurių atžvilgiu rinkos paskatos yra ribotos, kad investuotų privatusis sektorius, ir kad būtų galima panaikinti priklausomybę nuo turtingesnių šalių dėl jų mokslinių tyrimų tų ligų srityje, kurios joms gali nedaryti tiesioginio poveikio; todėl ragina ES ir jos valstybes nares didinti galimybes tarpvalstybiniam tyrėjų bendradarbiavimui ir skatinti žmogiškojo mokslinių tyrimų potencialo, ypač daug dėmesio skiriant moterims, vystymą šalyse partnerėse;
30. remia svarbų PSO darbą ir atkreipia dėmesį į tai, kad ji atlieka pagrindinį vadovaujančios ir koordinuojančios institucijos vaidmenį reaguojant į COVID-19, tuo pačiu metu pripažįsta, kad suvaldžius šią ūmią krizę reikia vykdyti šios organizacijos reformą, be kita ko, Tarptautinių sveikatos priežiūros taisyklių reformą, tačiau ja neapsiribojant;
31. pabrėžia, kad būtina skubiai imtis veiksmų, padidinti finansavimą ir sustiprinti

atsakomųjų veiksmų koordinavimą su higiena susijusios elgsenos ir įpročių srityje, nes tai yra vienas iš svarbiausių gynybos būdų siekiant užkirsti kelią COVID-19 ligai, sustabdyti jos plitimą ir ją gydyti; pabrėžia, kad reikia užtikrinti patikimą švaraus vandens tiekimą, kad namai, mokyklos ir sveikatos priežiūros įstaigos būtų švarūs, ir atkreipia dėmesį į galimybės naudotis saugia vandens, sanitarijos bei higienos infrastruktūra, paslaugomis ir produktais svarbą, nes jie yra nepaprastai svarbūs siekiant stiprinti atsparumą būsimiems ligų protrūkiams; ragina ES ir valstybes nares reaguojant į COVID-19 reikšmingai padidinti savo finansavimą vandens, sanitarijos ir higienos paslaugoms ir sustiprinti pasaulinį atsparumą būsimoms krizėms;

32. pabrėžia labai svarbų bendruomeninių organizacijų ir pilietinės visuomenės organizacijų vaidmenį teikiant sveikatos priežiūros paslaugas labiausiai marginalizuotoms ir mažiausiai paslaugų gaunančioms bendruomenėms; ragina Komisiją užtikrinti politinę, finansinę ir techninę paramą pilietinės visuomenės organizacijoms, teikiančioms bendruomenines paslaugas siekiant užtikrinti, kad į sveikatos klinikas negalintys nuvykti asmenys galėtų naudotis jiems pritaikytomis ir tinkamomis paslaugomis;
33. pabrėžia, kad, siekiant veiksmingai kovoti su COVID-19 viruso ir jo mutacijų plitimu, būtina visame pasaulyje teisingiau platinti vakcinas; taip pat primena, kad COVID-19 medicininės priemonės turėtų būti įperkamos, saugios, veiksmingos, lengvai teikiamos ir visuotinai prieinamos, taip pat jos turėtų būti laikomos visuotinėmis viešosiomis gėrybėmis;

Žmogaus teisės, valdymas ir demokratija

34. yra susirūpinęs dėl to, jog nuo COVID-19 krizės pradžios daug vyriausybių pasinaudojo ekstremaliąja situacija, kad pateisintų nustatytus apribojimus demokratiniam procesams bei pilietinei erdvei, įskaitant humanitarinės pagalbos teikimo ribojimą, ir kad engtų mažumas; visų pirma smerkia žurnalistų, opozicijos veikėjų, sveikatos priežiūros darbuotojų ir kitų asmenų cenzūrą, areštus ir bauginimą už vyriausybių, be kita ko, jų vykdomo krizės valdymo, kritiką; apskritai atkreipia dėmesį į didėjančią neigiamą COVID-19 poveikį visoms žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinės valstybės principams ir todėl ragina stiprinti pagalbą, užtikrinti politinį dialogą ir remti pilietinės visuomenės bei institucijų stiprinimą visose šiose srityse, ypač daug dėmesio skiriant žmogaus teisių gynėjams ir pilietinės visuomenės aktyvistams;
35. pažymi, kad viso pasaulio moksliniuose tyrimuose nurodoma, kad užsikrėtę ŽIV asmenys, ypač tikslinės gyventojų grupės ir pažeidžiamos grupės, vis dar yra stigmatizuojami ir diskriminuojami; primena UNAIDS išvadas, kad su COVID-19 siejami žmonės ir žmonių grupės taip pat patiria neigiamą požiūrį ir veiksmus; pabrėžia, kad pažeidžiami ir marginalizuoti gyventojai toliau yra stigmatizuojami, be kita ko, tais atvejais, kai sergama ir ŽIV, ir COVID-19, pvz., skurstantys asmenys, benamiai, pabėgėliai, migrantai, sekso darbuotojai, narkotikus vartojantys asmenys ir lesbietės, gėjai, biseksualūs, translyčiai ir interseksualūs asmenys;
36. pabrėžia, kad bendri sveikatos pandemijos ir pasaulinio nuosmukio padariniai turės didelį neigiamą poveikį besivystančių šalių, ypač mažiausiai išsivysčiusių šalių pajėgumams pasiekti DVT; primena JT raginimą besivystančioms šalims, patiriančioms precedento neturinčią ekonominę žalą dėl COVID-19 krizės, skirti 2,5 trln. JAV dolerių

COVID-19 krizės paketą; ragina laikytis plataus užmojo reagavimo politikos, pagrįstos esminiu Darbotvarkės iki 2030 m. principu nė vieno nepalikti nuošalyje;

37. pabrėžia, kad nepaprastoji padėtis daro neigiamą poveikį žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, todėl ji visada turi būti ribotos trukmės, deramai pagrįsta taikant demokratines ir teisinės procedūras ir proporcinga ekstremaliajai situacijai, kartu paisant konstitucinės tvarkos ir tarptautinės žmogaus teisių teisės; primygtinai teigia, kad ekstremalioji sveikatos situacija niekada neturėtų būti naudojama kaip pretekstas siekiant pakenkti teisinės valstybės principui, demokratinėms institucijoms, demokratinėi atskaitomybei ar teisminių institucijų kontrolei;
38. yra susirūpinęs dėl smurtinių išpuolių prieš humanitarinės pagalbos ir medicinos darbuotojus bei infrastruktūrą, taip pat dėl biurokratinių kliūčių, pvz., neiškių ir besikeičiančių reikalavimų dėl į šalis partneres įleidžiamų darbuotojų ir automobilių ar jų skaičiaus ribojimo; pabrėžia, kad svarbu toliau spręsti šių išpuolių ir kliūčių problemą diplomatinio ir politiniu lygmeniu;
39. ragina Komisiją ir valstybes nares remti parlamentus jiems toliau atliekant aktyvų vaidmenį tikrinant vyriausybių priemones COVID-19 pandemijai suvaldyti ir vertinant visuomenės sveikatos priemonių poveikį žmogaus teisėms; pabrėžia, kad daugelio šalių sveikatos priežiūros sektoriuje galima korupcija ir būtina stiprinti atskaitomybę ir priežiūrą;
40. atkreipia dėmesį į ypač sunkias COVID-19 izoliavimo priemonių pasekmes bei netiesioginę žalą, kuri buvo padaryta moterims, mergaitėms ir vaikams, visų pirma išaugusį smurtą dėl lyties, įskaitant moterų lyties organų žalojimą, didėjantį vaikų santuokų, ankstyvo ir nepageidaujamo nėštumo atvejų skaičių bei ribotą prieigą prie sveikatos paslaugų, įskaitant lytinės ir reprodukcinės sveikatos bei teisių paslaugas, taip pat moterims kylančią COVID-19 riziką, nes jos sudaro neproporcingai didelę pasaulio sveikatos priežiūros darbo jėgos dalį; pažymi, kad daugumoje šalių partnerių moterys dirba moterų dominuojamuose sektoriuose, pvz., drabužių pramonėje, kurie ypač nukentėjo; pabrėžia, kad taikant KVTBP „Globali Europa“ reikia skatinti moterų įdarbinimo galimybes po krizės; ragina imtis veiksmų siekiant kompensuoti moterims tenkančią neproporcingai didelę priežiūros našta ir bet kokią galimą pažangos panaikinimą saugumo, sveikatos, emancipacijos, ekonominės nepriklausomybės bei įgalėjimo, taip pat švietimo srityse, įgyvendinant konkrečias programas, pvz., iniciatyvą „Spotlight“ ir Trečiąjį ES lyčių lygybės veiksmų planą, taip pat perorientuojant Europos paramą; ragina dėti daugiau pastangų siekiant geriau užkirsti kelią smurtui šeimoje ir su juo kovoti; ragina užtikrinti prasmingą moterų dalyvavimą priimant sprendimus, kurie daro poveikį jų sveikatai ir profesiniam gyvenimui; pabrėžia, kad į ES atsaką į COVID-19 reikia integruoti lyčių aspektu grindžiamą požiūrį, propaguoti įtraukias sprendimus priimančias institucijas ir rinkti pagal lytį bei amžių suskirstytus duomenis siekiant atlikti lyčių aspekto analizę;
41. primena, kad pandemija daro neproporcingai didelį ekonominį ir socialinį poveikį moterims ir kyla pavojus prarasti per dešimtmečius pasiektą pažangą lyčių lygybės ir moterų įgalėjimo srityje; siekdamas spręsti šią problemą ir užtikrinti tvarų atsigavimą, primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares patobulinti savo išorės paramą veiksams, kuriais siekiama stiprinti moterų balsą ir dalyvavimą sprendimų priėmimo procesuose, gerinti moterų švietimą ir mokymą, naikinti diskriminaciją gaunant kreditus ir

įgyvendinti kovos su smurtu dėl lyties teisės aktus;

Skolos tvarkymo išlaidos ir patikimi biudžetai

42. teigiamai vertina laikiną skolos tvarkymo mokėjimų sustabdymą, taikomą skurdžiausioms šalims, apie kurį paskelbė G 20, ir taip pat ragina privačiuosius kreditorius bei valstybės komercinius bankus sekti šiuo pavyzdžiu; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti visapusišką G 20 skolos tvarkymo sustabdymo iniciatyvos (DSSI) ir G 20 naujos DSSI papildančio skolos traktavimo bendros sistemos įgyvendinimą; pabrėžia, kad dėl didžiulio ekonominės ir socialinės krizės masto besivystančiose šalyse reikia taikyti išsamesnes ir platesnio užmojo priemones, ir ragina Komisiją remti tarptautines pastangas šioje srityje; mano, kad dėl šio sustabdymo sutaupytos palūkanos turėtų būti investuojamos į sveikatos sektorių, kuriam besivystančiose šalyse dažnai skiriama labai mažai lėšų; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją ir valstybes nares taip pat remti tarptautinio lygmens iniciatyvas, kuriomis siūlomi lankstūs skolos mažinimo mechanizmai, susiję su partnerių fondų vietos valiuta sukūrimu, kad būtų galima skatinti investicijas, kuriomis siekiama DVT;
43. pažymi, kad daugelio besivystančių šalių skola buvo nemaža dar iki pandemijos, o dėl to nebuvo galimybių deramai investuoti į krizių prevenciją, sveikatos sistemas ir socialinę apsaugą; pabrėžia, kad svarbu prioritetine tvarka spręsti šalių partnerių skolos tvarumo klausimą; ragina Komisiją imtis naujų iniciatyvų siekiant spręsti neteisėtų finansinių srautų, mokesčių slėpimo ir mokesčio sukčiavimo problemas, kad būtų patobulintos besivystančių šalių mokesčių bazės; šiuo tikslu primygtinai ragina ES užtikrinti, kad jos prekybos, dvigubo apmokestinimo ir investicijų susitarimai atitiktų AKR šalių vidaus išteklių mobilizavimo tikslą bei duotų apčiuopiamų ir tvarių rezultatų vystymosi srityje, laikantis Lisabonos sutarties 208 straipsnyje įtvirtinto politikos suderinamumo vystymosi labai principo; kalbant plačiau, ragina įsteigti pasaulinį mokesčių organą JT lygmeniu, kuris padėtų koordinuoti mokesčių politiką; be to, ragina paramą biudžetui nukreipti į visuotinių pagrindinių paslaugų teikimą, visų pirma į prieigą prie pagrindinių sveikatos, aprūpinimo vandeniu ir sanitarijos paslaugų, bei atsparumą; 44. ragina Komisiją numatyti didesnę paramą pažeidžiamiausioms šalims, kad jos galėtų kovoti su COVID-19 pandemija ir užtikrinti prieigą prie sveikatos priežiūros paslaugų neapleisdamos tokių šiuo metu aktualių problemų, kaip ypač didelis skurdas, saugumas, galimybė gauti kokybišką švietimą ir darbą, demokratija, lygios galimybės bei klimato kaita;
45. pabrėžia, kad, besivystančiose šalyse gaunant mažiau perlaidų, prastesnėmis sąlygomis ims gyventi namų ūkiai, kurie naudojami šiuo pajamų šaltiniu siekdami finansuoti tokias vartojamas prekes ir paslaugas, kaip maistas, sveikatos priežiūra ir švietimas; todėl ragina ES ir paramos teikėjų bendruomenę imtis ryžtingų veiksmų ir įgyvendinti savo pažadą prisidėti prie mokesčių už perlaidas sumažinimo beveik iki nulio ir bent iki 3 proc., kaip buvo raginama pagal 10-ąją DVT;

Švietimas ir skaitmeninimas

46. pabrėžia, kad dėl COVID-19 pandemijos mokyklos daugybę mėnesių nelankė beprecedentis moksleivių skaičius, o tai didžiulis žingsnis atgal turint galvoje pastangas, dedamas švietimo sektoriuje, ypač kalbant apie moterų, mergaičių ir perkeltųjų asmenų švietimą; primygtinai ragina vyriausybes kovojant su pandemija mokyklas uždaryti tik

kraštutiniu atveju; pritaria, kad ekstremaliųjų situacijų ir kitomis aplinkybėmis, kuriomis būtina humanitarinė pagalba, į švietimą turi būti investuojama nuolat ir prioritetine tvarka; ragina užtikrinti, kad švietimas liktų ES vystymosi politikos išlaidų prioritetu, ir tinkamai atsižvelgti į socialinę bei kultūrinę mokyklų funkciją; šiomis aplinkybėmis primygtinai ragina vyriausybes prioritetą teikti labiausiai marginalizuotų vaikų ir jų šeimų rėmimui, nes ekonominė ir socialinė nelygybė giliai susijusi su mokyklos nebaigimu ir prastais rezultatais nuo pat ikimokyklinio amžiaus, o tai nuolat pakerta įsidarbinamumo galimybes suaugus; pabrėžia, kad ši pandemija skaudžiausiai paliečia nepalankiausioje padėtyje esančius vaikus, ypač neįgalius ir gyvenančius konflikto paveiktose vietovėse; rekomenduoja ES paremti UNICEF veiksmus, o ES šalims – dalintis savo strategijomis, kurias įgyvendinant mokymas nenutraukiamas ir krizės metu, bei ragina ES ir jos valstybes nares įgyvendinant savo tarptautines paramos programas pasinaudoti nuotolinio mokymosi potencialu (programėlėmis, kurioms nebūtinai internetas, radiju, televizija, spausdinta medžiaga) ir skaitmeninio mokymosi potencialu, kad galimybė mokytis nebūtų atimta nė iš vieno vaiko; todėl remia atvirą ir saugią prieigą prie interneto (įskaitant mobiliuosius duomenis) už prieinamą kainą, taip pat lygiavertę prieigą prie skaitmeninių technologijų, jų naudojimą ir kūrimą, siekiant mažinti skaitmeninę atskirtį – taip pat ir susijusią su lytimi bei amžiumi – ir įtraukti tuos, kurie yra nepalankioje padėtyje arba patiria marginalizaciją dėl skaitmeninės pertvarkos;

47. atsižvelgdamas į tikrąją kultūros vertę, ragina ją laikyti ketvirtuoju savarankišku universaliuoju darnaus vystymosi ramsčiu greta socialinio, ekonominio ir aplinkos aspektų; ragina ES integruoti kultūros tvarumą visais vystomojo bendradarbiavimo lygmenimis ir sistemingai įtraukti kultūros aspektą į derybas dėl asociacijos susitarimų bei į visus savo išorės santykius ir užsienio politikos priemones;
48. akcentuoja mokymosi visą gyvenimą ir perkvalifikavimo svarbą, – taip pat ir ilguoju laikotarpiu po COVID-19 pandemijos, – nes, atsižvelgiant į spartų technologijų vystymąsi, tai taps ne tik įprasta praktika, bet ir būtinu reikalavimu dirbantiems piliečiams;
49. pažymi, kad būtina remti ir vertinti mokytojus, kurių esminį vaidmenį švietimo ir aktyvaus pilietiškumo ugdymo srityse dar labiau išryškino pandemija; pabrėžia, jog būtina investuoti į mokytojų tobulinimąsi, kad jie tinkamai pasirengtų tokiems naujiems mokymo modeliams, kaip e. mokymasis ir mišrusis mokymasis, kurie taps būtini norint užtikrinti mokymosi tęstinumą tais atvejais, kai apribojamos kontaktinio mokymosi galimybės;
50. akcentuoja nepriklausomos žiniasklaidos vaidmenį skatinant kultūros įvairovę ir tarpkultūrines kompetencijas bei būtinybę stiprinti tokią žiniasklaidą kaip patikimos informacijos šaltinį, ypač krizės ir neapibrėžtumo laikais;
51. atkreipia dėmesį į didelę pandemijos žalą kultūros ir kūrybos sektoriams, pasaulio paveldo objektams, nematerialiajam kultūros paveldui ir paveldo turizmui visame pasaulyje, ypač mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, kuriose šie sektoriai ypač pažeidžiami; ragina ES ir jos valstybes nares teikti finansinę pagalbą šiems sektoriams vystomojo bendradarbiavimo kontekste, naudojantis specialiais fondais, grindžiamais teminiais bei geografiniais prioritetais, taip pat teikti techninę pagalbą, įskaitant skaitmeninės pagalbos iniciatyvas, siekiant švelninti neigiamą izoliavimo priemonių poveikį ir pasinaudoti sąveika tarp vietos valdžios institucijų, kultūros organizacijų ir

NVO bei ES delegacijų ir valstybių narių kultūros institucijų užjūrio padalinių;

52. primena, kad pastarąjį dešimtmetį nuosekliai mažėjo bendros paramos vystymuisi dalis, skirta švietimui; ragina valstybes nares iki 2024 m. į švietimą investuoti 10 proc., o iki 2030 m. – 15 proc. savo oficialios paramos vystymuisi, įskaitant investicijas į skaitmeninį švietimą, infrastruktūrą ir ryšius, siekiant kovoti su skaitmenine atskirtimi, dėl kurios gilėja socioekonominės problemos;

Atsparumas

53. pabrėžia, jog svarbu, kad būtų keičiamasi geriausia praktika su šalims partnerėms ir joms būtų teikiama pagalba (taip pat ir ugdant jų vietos ir regioninių administravimo institucijų kompetenciją), taip pat kad būtų keičiamasi geriausia praktika su vietos pilietinės visuomenės organizacijomis ir joms būtų padedama atpažinti pažeidžiamumo atvejus, kurti prevencijos ir atsako į krizes mechanizmus bei apsaugoti kritinės svarbos infrastruktūrą, kad ateityje būtų geriau įveikiami įvairūs sisteminiai sukrėtimai; be to, pabrėžia, jog svarbu, kad nuo pat centrinės valdžios iki bendruomenių lygmens būtų vadovaujamosi bendros sveikatos koncepcija, siekiant užkirsti kelią zoonozių plitimui ir su jomis kovoti;
54. nerimauja, kad dėl klimato kaitos nulemtų pokyčių ekstremalūs meteorologiniai reiškiniai dar labiau apsunkins sudėtingą COVID-19 krizės padėtį, o dėl to dar didesni spaudimą patirs ekonomika, valstybių funkcionavimas ir humanitarinės pagalbos teikimas; todėl ragina įgyvendinant gaivinimo strategiją siekti Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. ir Paryžiaus susitarimo dėl klimato kaitos tikslų; be to, mano, kad ekonomikos skatinimo priemonėmis turėtų būti nutiestas kelias į nulinio anglies dioksido išskyrimo ir klimato kaitai atsparią ateitį, bei ragina remti sėklų veislių išsaugojimą vadovaujantis Tarptautine sutartimi dėl maisto ir žemės ūkio paskirties augalų genetinių išteklių, siekiant padėti bendruomenėms atkurti veisles po dėl klimato kaitos sukeltų nelaimių;
55. mano, kad pandemija suteikia geresnio atkūrimo galimybę, o šis tikslas šalyse partnerėse turėtų būti remiamas įgyvendinant ES humanitarinę ir vystymosi politiką; pirmiausia akcentuoja būtinybę padėti besivystančioms šalims išlaisvinti skaitmeninės ekonomikos pažangą tokiose srityse, kaip sveikata, švietimas ir kitos viešosios paslaugos; teigiamai vertina 2020 m. gruodžio mėn. veiklą pradėjusį centro „Digital4Development“ (D4D) ir ragina ES dar daugiau investuoti į skaitmeninimo pastangas šalyse partnerėse, – taip pat ir pritraukiant privačiojo sektoriaus investicijų;
56. primena, kad atsparumas galiausiai yra susijęs ir su bendro pobūdžio pasirengimu, ir su gebėjimu prisitaikyti prie naujų aplinkybių; atsižvelgdamas į tai primena, kad bendruomenės, kurios vadovauja savo pačių sprendimams, pritaikytiems prie konkretaus jų konteksto, būna aktyvesnės per visą atsigavimo procesą ir galiausiai atsikuria stipresnės; pabrėžia, kad, įveikus šią krizę solidariai su partneriais, ES ir besivystančių šalių ryšiai sustiprės bei taps atsparesni;
57. primena, kad, atsižvelgiant į dėl pandemijos išaugusius poreikius, privačiojo sektoriaus investicijos galėtų atlikti svarbų vaidmenį padedant gaivinti ekonomiką ir siekti DVT; ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo kontekste ragina dar labiau gilintis į privačiojo sektoriaus ir mišriojo finansavimo vaidmenį;

58. pažymi, kad pandemijos neretai būna zoonozinės kilmės; todėl pabrėžia, kad būtina remti švietimo programas laukinių gyvūnų medžioklės ir prekybos jais pavojų srityje, taip pat griežtesnę ekosistemų ir buveinių apsaugą ir atkūrimą bei spręsti pramoninio ūkininkavimo keliamas problemas; ragina labiau padėti šalims partnerėms kovoti su brakonieriavimu ir neteisėta prekyba laukiniais gyvūnais bei pirmiausia užtikrinti, kad į laukinės gamtos apsaugą būtų įtraukiamos vietos bendruomenės; mano, jog daugiau ES lėšų turi būti skiriama išankstiniams moksliniams tyrimams žmogaus sveikatos, gyvūnų sveikatos ir ekosistemų ryšio srityje, kad būtų labiau pasirengta reaguoti į būsimas sveikatos krizes, kylančias dėl zoonozinės kilmės viruso mutacijų;
59. laikosi nuomonės, kad atsparumas būsimoms visuomenės sveikatos krizėms turi būti grindžiamas ir reguliariai atliekamais ligų, sukeliančių mirtinus protrūkius besivystančiose šalyse, moksliniais tyrimais; apgailestauja dėl to, kad vakcinų, būtinų norint veiksmingai apsaugoti nuo ligų, kuriomis nuolat sergama besivystančiose šalyse, pvz., nuo maliarijos arba Zikos virusinės ligos, kūrimas šiuo metu nėra pakankamai moksliskai ištirtas; ragina ES ir jos valstybes nares finansuoti daugiau mokslinių tyrimų, siekiant kurti vakcinas, kuriomis būtų apsaugoma nuo tokių ligų protrūkių ateityje;
60. pažymi, kad net ir krizės metu absoliutus prioritetas turi būti teikiamas maisto produktų gamybai ir platinimui; mano, kad turėtų būti mažinama priklausomybė nuo maisto produktų, augalų, sėklų ir trąšų, gaunamų iš išorės šaltinių, sykiu didinant žemės ūkio produktų gamybą vietoje ir šios gamybos įvairinimą; šiuo požiūriu teigiamai vertina ES paramą agroekologijai, kurią būtina toliau stiprinti; ragina remti dalijimąsi žiniomis apie naujas, nuo seno naudojamas ir atsparesnes agroekologiškas sėklas;
61. primena, kad besivystančios šalys istoriškai pažeidžiamos išorės sukrėtimams dėl siauros eksporto bazės ir ne tokios diversifikuotos ekonomikos; todėl pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių besivystančioms šalims tenkančių uždavinių yra kopti aukštyt pasaulinėje vertės grandinėje įvairinant ekonomiką ir pereinant nuo į eksportą orientuoto gamybos modelio prie vystymosi, pagrįsto vidaus ir regioninėmis rinkomis; šiuo atžvilgiu akcentuoja nepaprastai svarbų regioninio ekonominio bendradarbiavimo, vidaus pramonės politikos ir investicijų rėmimo vaidmenį siekiant didinti nacionalinį arba regioninį savarankiškumą būtiniausių prekių gamybos ir paslaugų požiūriu; atsižvelgdamas į tai mano, kad labai svarbu pasinaudoti finansavimo ir verslo praktika, siekiant skatinti tvarumo standartų integravimą visoje investavimo grandinėje; pakartoja, kad privalomas įmonių išsamus patikrinimas žmogaus teisių ir aplinkos reikalavimų laikymosi požiūriais yra būtina sąlyga norint užkirsti kelią būsimoms krizėms ir jas švelninti bei užtikrinti vertės grandinių tvarumą;
62. pabrėžia, jog į ekonomikos gaivinimo veiksmus būtina investuoti atsakingai, laikantis Aprūpinimo maistu pasaulyje komiteto Neprivalomų atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gairių bei jo Atsakingo investavimo į žemės ūkio ir maisto sistemas principų, kad būtų švelninama klimato kaita ir skatinamas pažeidžiamų gyventojų atsparumas;
63. ragina ES geriau integruoti vaiko teisių aspektą į kovą su klimato kaita ir į savo atsparumo bei pasirengimo nelaimėms veiksmus, tiesiogiai įgyvendinamus tokiuose socialiniuose sektoriuose, kaip švietimas, sveikata, aprūpinimas vandeniu, sanitarinės sąlygos ir higiena, mityba bei socialinė ir vaiko apsauga;

Humanitarinės pagalbos, vystymosi ir taikos ryšys

64. pabrėžia, kad, planuojant KVTBP „Globali Europa“ veiksmus nestabiliose šalyse, prioritetas turi būti teikiamas humanitarinės pagalbos, vystymosi ir taikos ryšio užtikrinimui; ragina Komisijos Europos civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijų (ECHO) GD, Tarptautinės partnerystės (INTPA) GD bei Kaimynystės politikos ir plėtros derybų (NEAR) GD esant galimybių įgyvendinti papildomas programas, pritaikytas prie vietos konteksto ir vietos galimybių, siekiant abišaliu pagrindu stiprinti įvairius šio ryšio aspektus;
65. pabrėžia, kad apibrėžiant ir įgyvendinant atsako į COVID-19 krizę priemones būtina dirbti kartu su vietos bendruomenėmis ir pilietinės visuomenės organizacijomis; akcentuoja Europos solidarumo korpuso vaidmenį remiant vietoje veikiančias pilietinės visuomenės organizacijas, teikiančias pagalbą žmonėms, kuriems ji reikalinga;
66. ragina įgalėti vietos bendruomenes ir įtraukti jas į humanitarinius bei vystymosi veiksmus kartu su vietos pilietinės visuomenės organizacijomis, įskaitant bažnyčias, tikinčiųjų organizacijas ir kitus vietos atstovus;
67. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos Pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Afrikos Sąjungos šalių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui ir Pasaulio sveikatos organizacijai.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	19.4.2021
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 16 -: 2 0: 8
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comin i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Barry Andrews, Caroline Roose, Patrizia Toia

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

16	+
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
S&D	Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser, Marc Tarabella, Patrizia Toia
RENEW	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou

2	-
ID	Dominique Bilde, Bernhard Zimniok

8	0
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Caroline Roose
ECR	Ryszard Czarnecki, Beata Kempa
The Left	Miguel Urbán Crespo
N.I.	Antoni Comín i Oliveres
ID	Gianna Gancia

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė